

bør bygges for de saakaldte Luksusautomobiler — dem har vi for øvrigt ikke mange af her i Landet, og de bliver rimeligvis færre og færre for hvert Aar —, men bygges for den almindelige Færdsel, for Arbejds- og Forretningskørsel, og for den jævne Mands Befordringsmiddel, Ruteautomobilen. At store Dele af Befolkningen ønsker Vejbroen, er vel kendt; der har i Sommerens Løb bl. a. været afholdt store Møder om denne Sag baade i Middelfart og i Snoghøj, og de paa disse Møder enstemmigt vedtagne Udtalelser er tilgaaet Ministeren, hvorfor jeg heller ikke her skal komme nærmere ind paa dem. At Bygningen af Broen er et sundt, ja, man har Lov til at kalde det et nyttigt Nødhjælpsarbejde, der kan være med til at formindske Arbejdsløsheden, har jo ogsaa sin store Betydning for Samfundet. Vejbroen skal nok komme en Gang, det er der ingen Tvivl om, men det forekommer mig at være klogt nu at lade den gaa ind i den samlede Plan for at faa den bygget saa billigt som muligt, saa at Samfundet ikke senere skal komme til at betale den dobbelt eller tredobbelt. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Trafikminister, om han ikke agter i indeværende Rigsdags-samling at fremsætte Forslag om Tillæg til Loven om Lille Bælts Broen af 1924, gaaende ud paa, at Vejbro og Jernbanebro færdigbygges samtidigt.

Mens jeg er ved Omtalen af Automobiltrafikken, vil jeg ogsaa gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Overfartsforholdene ved Korsør og Nyborg. De er som bekendt mindre gode for Automobiltrafikken, og hvis ikke der her gennemføres en haardt tiltrængt Forbedring, er jeg bange for, at Statsbanerne før eller senere vil komme til at miste den betydelige Indtægt, de har af at fragte Automobilet over Bæltet, ligesom de allerede for lang Tid siden har mistet denne Indtægt ved Lille Bælts-Overfarten.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa nogle Jernbaneoverkørsler paa Fyn. Jeg tænker særlig paa 3 Overkørsler ved Stationerne Ejby, Aarup og Tommerup paa Strækningen Odense—Strib; da den dobbeltsporede Skinnevej i sin Tid, for ca. 17 Aar siden, tror jeg, blev anlagt, blev de gamle Niveauskæringer erstattet med Under- og Overkørsler, og dette var selvfølgelig i Princippet rigtigt, men naar man nu ser paa disse Viadukter, disse Overkørsler eller Underkørsler, hvad det nu er, vil man meget hurtigt opdage, at der ved Anlægget af dem kun er taget eet Hensyn,

nemlig til Jernbanen, slet ikke til Vejførd-selen. Det kunde maaske forsvares den Gang, da Vejførd-selen var mindre, men saaledes som Forholdene er nu, forekommer det mig, at dette Spørgsmaal trænger til at tages op til Revision. Med den stadig voksende Automobiltrafik maa flere af disse Overkørsler siges at være anlagt paa en i højeste Grad uheldig Maade; hvis de tre Overkørsler, jeg her har nævnt, ved Ejby, Aarup og Tommerup Station, havde været private Anlæg, som skulde godkendes af Vejautoriteterne, var de neppe blevet godkendt, og det skulde dog ikke være saaledes, at Kørselssikkerheden er mindre, fordi et Anlæg er et Statsanlæg.

Endelig vil jeg ogsaa gerne henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa et andet Forhold vedrørende den fynske Statsbane, og jeg tænker, det er et Forhold, der kan rettes nu, da Jernbanetrafikken er kommet op paa det samme Antal Tog som før Krigen. Før Krigen var der et enkelt Iltog, der standsede ved Stationerne Aarup, Ejby og Nørre-Aaby; under Krigen faldt denne Standsning bort og er ikke blevet optaget siden. Jeg vil gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold og haaber, at disse Stationer igen maa faa den Fordel, de havde før Krigen. Jeg har en Gang tidligere draget denne Sag frem her i Tinget, men uden Resultat. Den Gang talte jeg nærmest paa Befolkningens Vegne; naar jeg nu omtaler Sagen i Dag, maa jeg føje til, at det ikke blot er Beboernes Sag, jeg taler, men ogsaa for de danske Statsbaners Skyld tror jeg dette Ønske fra Befolkningen bør imødekomme. Det kan nemlig godt være, at den kommende Tid vil vise, at det mere er Jernbanen, der trænger til at holde Forbindelsen med Befolkningen vedlige, end omvendt. Jeg tror for øvrigt, at dette af mig paa pegede Forhold meget let kan ordnes saaledes, at der bliver Tilfredshed for begge Parter.

Dernæst vil jeg gerne omtale et Par Forhold, som sorterer under den højtærede Kirkeminister. Der ligger lige udenfor Odense en gammel Klosterkirke, Dalum Klosterkirke; den var oprindelig knyttet til Dalum Kloster, men har gennem Aarhundreder, siden Reformationen, været Sognekirke. I Fjor blev der paabegyndt en større Restaurering af denne Kirke baade udvendig og indvendig, og Meningen var, at Arbejdet skulde tilendebringes i Løbet af 3 Aar. Da Kommunen ikke ene kan afholde Udgifterne derved, blev der ansøgt om Støtte fra Staten, og Kirkeministeren saavel som